

PAPA' ĠDID

NOVELLA TA' GUZE' DIACONO

Kemm seta' kelli..... missieri kien ilu mejjet tliet snin, mela kelli ħdax.

Fi tliet snin il-bniedem jinsa u jderri. Meta ġew jiġru għalija u għal huti, darba filghaxija, waqt li konna nilagħbu barra, u ħaduna bil-ġirja d-dar, sibna lil ommi mitluqa tixher fuq pultruna, biz-zijiet isabbruha. It-tweržiq u l-ilfiq ta' ommi meta harġu lil missieri katavru mid-dar ma k-enx għadu sikut għal kolloks f'widnejja. In-niket ta' ommi kien għażu ġdid fil-fakra tiegħi, imma mtoffi minn kull hjiel ta' hruxja, mit-twerwir li hakimni meta smajt 'l ommi twerżaq, ghajta fuq ghajta, hrabt mill-karrozza, dhalt niġri lura d-dar, u sibt erbat irġiel, bit-tebu tal-ġewż fuq daharhom jagħqluli t-triq f'nofs it-taraġġ.

Iż-żmien jiekol il-blat, ahseb u ara l-irbit tal-qalb bejn ħaj u mejjet — l-aktar meta mara żaghżugha ssib ruħha armla bi tlitt itfal, mahbuta mill-irjiegħ tad-dinja, u mill-interessi u r-regħba ta' ohrajn.

Jien u huti konna noħorġu nilagħbu quddiem id-dar. Konna nilagħbu noli ma' ħbiebna, bid-daqqa, jew maħrūbin... Ma nafx kif u meta bdiet, imma beda jiġi raġel ruxxan, b'żewġ għajnejn suwed imqabbzin 'il barra, mustaċċi daqsiekk, u jkellem lili u lil huti. Kien iġħidilna nsellu għal-mamā. Kien iġibilna l-helu wkoll — niftakar darba, kien ġej il-Ġhid, ġabilna l-bajd taċ-ċikkulata mimli bil-pastarjali bajda u safra. Imma ommi kienet teħodha magħna, ma ri-ditniex nieħdu ħelu mingħandu, u anqas bit-tisljiet ma riedet taf.

Kienet iċ-ċanfarna, għalkemm bi kliem ħelu, kienet twissina biex ma nkellmu lil hadd, u tqarras wiċċha meta nghidulha li s-sinjur kien sella għaliha; imma b'xi mistoqsijsa minn hawn u minn hemm, b'intress mohbi, kienet tara kif tagħmel u ġgagħalna nitkellmu fuqu, nghidulha x'ried, x'kien iġħidilna...

Hekk ghadda ftit taż-żmien. Meta konna noħorġu, nhar ta' Hadd, ma domniex ma bdejna nintebhu bih miexi għal warajna. "Ara dak is-sinjur, mamā," konna nghidulha.

U ommi, "Xixx, biżżejjed!"

"Mamā, qed jidħakli."

"Tharesx lura! Ħmxu!" U kienet thaffef il-pass, u tkaxxkarna warajha.

Imma wara ftit taqbeż oħti: "Ara, ma, qed ixejjirli..."

“Biżżejjed, ghidtlek!”

“Qed isejjahli... halli nara x’irid...”

Għax wara kollox, kien iġibilna l-helu...

“Ara ma nghidlekx x’taghmel! Isa, isa — ara, imxi mmorru lejn id-dar.”

Mhux darba u tnejn, dorna lura u qtajna l-passiġġata hesrem.

Darba, niftakar, in-naannu kien tah hass hażin ikrah, u ġabulu l-Vjatku. Is-sinjur l-ahmar kien hemm taht it-tieqa, u baqa’ hemm anki wara li l-fanali tbiegħdu u għebu u siker fix-xejn iċ-ċilincilin tal-qanpiena. Meta jien u huti hrīgħna nilagħbu, waqqafna u staqsiena x’kien ġara, u kif kien in-nannu. Kien hemm iehor miegħu, u hekk kif tbegħedna smajtu jgħidlu, b’dahka: “Kif kien ma mortx hadt fanal?...” U bqajt bl-impressjoni li smajt kelma pastaža minn fomm is-sinjur l-ahmar, kif issa konna ngħidulu.

Għadda ftit taż-żmien, u issa, meta konna mmorru d-dar b’xi biċċa ċikkulata, ma konniex nahbuha aktar. Issa l-mamà ma kienet tgħidilna xejn, issa kellna l-permess, u ma baqghetx issikkitna meta konna ngħidulha fuqu, x’qalilna, xi staqsiena, x’tislijet bagħat. Xi drabi, anzi, kienet iġġibilna hi l-kliem fuqu, xi drabi kont narahom jidħku lilha u lis-seftura.

Is-seftura kellha kurżitā kbira dwaru, u anki z-zijiet, meta ma jkunx hemm ommi, kienu jagħmlulna ħafna mistoqsijiet, jew nofs mistoqsijiet, b’ton ta’ tmaqdir, jekk mhux ukoll ta’ ghadab.

Għodwa wahda, mingħalija li kien nhar ta’ Hadd, ommi sejhiti kif kont nilbes u qaltli bi tbissima mħassba: “Trid ikollkom papà ġdid?”

Qalbi għamlet tikk. “Is-sinjur l-ahmar?” staqsejtha. Imqar ta’ tifel li kont, kont naf ingħodd xi ftit, u dawk il-mistoqsijiet kollha kienu għamlu tagħhom.

“Iva,” qaltli ommi.

Niftakar sewwa x’għidtilha jien. “Mamà, mhux aħjar nibqgħu kif ahna, wahedna?”

X’weġbitni ommi ma niftakarx. Naf li dak in-nhar filghaxija ġew żewġ zижiet, u mbagħad gie is-sinjur l-ahmar, b’borża ġelu għallina t-tfal, tbissim u żegħil, issakkru lkoll f’kamra u għamlu taħ-dita twila.

Beda jiġi, imbagħad, kull filghaxija. Xi drabi konna noħorġu lkoll miegħu, speċċajment nhar ta’ Hadd. Ĝew jarawna ż-żewġ uliedu. wieħed minnhom bl-gharusa.

Bdew ġejjin għandna bosta zижiet, irġiel u nisa. Konna nisimgħu thambiq u thaqqi, minn kmamar aktarx magħluqa. Ommi wkoll gie li saħnet u gie li rajtilha għajnejha ħumor. In-nanniet ma nafx li

qatt tkellmu, għalkemm kieno joqogħdu magħna, imma kien hemm żewġ zifiet irġiel, żwieg hut ommi, li kellhom hafna x'ighidu, u milli himna aħna ma qablux.

Kien wieħed minnhom li, xi tliet xhur wara, sejjah lili u lil hija, u wriena logħba helwa — bċejeċ ta' njam li kieno jagħlqu waħda fl-ohra, u bihom tagħmel hafna forom u mudelli differenti.

“Sabiha, hux?” qalilna.

Għoġbitna, u jien, nghid għalija, kont qed nistaqsi lili nnifsi jekk kinetx għalina, u jekk kellux tnejn — waħda kull wieħed.

B'heffa li ma ngħidlekx, iz-ziju ħatt forma u għamel oħra. Minn salib għamel ballun ottagħonal, imbagħad għamel ajruplan, imbagħad qabad jagħmel karrozza.

“Jehlu ma’ xulxin, zi?” staqsejtu.

“Iva... hekk, ara... jidħlu f’xulxin. Qed tara? Hekk...”

“Iva, iżommu?”

“Da’ żgur. Issa, taf, minn hawn u ftit iehor tilbsu... Il-mamà fejn hi? Qed tilbes?”

“Iva, qed tilbes.”

“Issa morru ilbsu, taf. Issa mmorru l-knisja, u jkollkom papà iehor.”

“Illum?”

“Tridu papà iehor... hux? Il-mamà hekk qaltli.”

Ilbitna. Ebda wieħed minna ma wieġeb, jew għaraf iwieġeb. Dan l-ahħar konna sirna kemxejn ottimisti. Konna sirna nafuh, kieno qalulna li issa jkollna min jieħu hsiebna. Kien għoġibna. La jghodd ghall-mamà jghodd għalina. Imma issa, f'daqqa waħda, ilbitna, la ġhidna le u anqas iva, la nkeddejna u anqas fraħna.

Naf li l-ghada filghaxija fit-tard hareġ... “Irid imur għax-xogħol,” qaltilna l-mamà, mama deħret li ma hadetx gost. U raġa’ hareġ il-ghada u l-ghada... u l-ghada... u meta ommi wrietu li dan ix-xogħol ta’ bil-lejl ma ġoġibbiex, u smajħha ssemmi każin u logħob, qabad ighajjat, lil ommi bikkimha, u baqa’ barra l-lejl kollu. “Biegħi titħallim li jiena r-raġel,’ qalilha.

Naf li qabel joħrog kien jitlob lil ommi l-flus.

Naf li wara ftit beda jiftah il-kaxxun u jieħu l-flus.

Naf li kienet tiġi bintu u jagħtiha l-flus.

Naf li l-ġurnata kollha kien iqattaghha jaħdem l-arkett, jew fuq il-bejt mal-fniek u t-tiġieġ.

Naf li l-inbid beda dieħel bil-btieti.

Darba ommi rebbet il-lottu tal-Gvern, u qaltilna, “Ara ma tgħidlu xejn.” Kont niktbilha jien, aktarx. Darba, ta’ tifel li kont — issa kont ghalaqt it-tlettax — fettilli ma nikteb xejn, u nżomm il-

flus għalija. Nahseb li għamiltha aktar minn darba, għax qabel konna naraw dawk it-tliet soldi f'idejna, imma issa le. Ix-xitan ried li ambu minnhom tela'.

Ommi giet tiġri ferħana ghall-biljett, u jien, milbut u mifxul, għidtilha: "Iva, mamà, issa naqħtihulek..."

"Fejn hu?"

"Issa nġibu..." U bewwiġt mill-kamra.

Ommi xammitha tinten. Giet warajja, lahqitni fit-taraġ, "Żgur ma ktibtux, dimonju!"

"Fejn kont naf li se jitilgħu," għidtilha. Kienet kważi qalbha miksura.

Sar imqit. Kulma nagħmlu aħna t-tfal kien idejqu. Naf li bdejna nitgerr Xu minnu, li bdejna naħbu minnu, li ommi issa bdiet tkellimha minn taħt l-ilsien. Lili u lil ħuti mhux ħlief imaqdarna, kulma nagħmlu hażin, moħħna ma jaġħiñiex. Darba għiet wahda għandna, u qabdu l-kliem fuq is-safar, u erhilha tgħid binha kemm ha gost u kemm tgħallem meta kien Ruma: u hu qalilha: "Mela bħal dawn, ma jafu xejn, qishom boloh. Bħal dawn għalfejn teħodhom..." Kieku jien ma ntباħt b'xejn hażin f'dan il-kliem, imma s-seftura bdiet tgerger, u qalet li mhux sewwa.

Għall-ewwel darba, f'San ġakbu, fejn jien u hija konna immoru nitgħallmu d-duttrina, ressquni għall-gara katekistika. Is-suġġett kien il-Kredu. Bdiet riesqa l-ġurnata u kont nagħmel 'sighat twal nistudja. Sadattant lili ma għidlu xejn, u ħadd ma qallu xejn, bhalkieku konna miftiehma. Imma dak in-nhar, ma satax ma jindu... meta jien u hija, għas-sagħtejn ta' wara nofs in-nhar, ersaq-na quddiemu u quddiem ommi, bil-libsa ta' nhar ta' Hadd, u ommi qaltru li konna sejrin San ġakbu.

Ried jaf kif kien li konna sejrin San ġakbu fost il-ġimgħa, għala konna ser nitilfu l-iskola, u jien għidlu li ma stajtx ma mmurx, għax kelli l-gara. "Din x'gara hi?" qalli. "Xi tkun dil-gara?"

"Min jiġi l-ewwel ikun prinċep," fissirrtl.

"Tarax," dar fuq ommi, "ibnek se jsirlek prinċep."

Tlaqna, imma ommi ma ġietx magħna. Anqas biss azzardat tiproponi li tiġi, għax hu kien iġħidilha li lil uliedha ma kellhiex turrihom li thobbhom

Min jaf liema torturi ġarrbet ommi tul dak in-nofs ta' nhar! Bil-ghajjnuna t'Alla ġejt l-ewwel, u libbsuni l-faxxa ħamra ta' prinċep. L-aħbar waslet id-dar qabli, għax ommi u s-seftura, għassaq qalb-hom ittaqtaq fil-gallarija, raw tħali li ħargu qabli jħarsu lejn darna, u jgħidu. "Dan sewwa, għax sar prinċep!"

Morna d-dar imghobbijin sewwa, għax kont irbaħt żewġ diplomi,

midalja, statwa ta' San Ĝużepp u ktieb, u hija, ferħan u sodisfatt li ma nghidlekx, tani daqqa t'id biex ingorrhom id-dar. Nofs triq iltqajna mas-seftura, ġejja tiġri biex tiltaqa' magħna.

Xhin wasalna sibt lil ommi tistenna fil-bieb. "Veru, sinjura!" qaltiha s-seftura.

Hadirni dritt ċuddiemu. "Ejja wrihomlu," qaltli. U jien mort bil-kuraġġ kollu ghax issa kelli t-tweġiba.

Wasalna quddiemu, u fuq il-mejda ta' l-ikel jien u hija qegħedna l-istatwa, il-ktieb, il-midalja, id-diplomi.

"Dawn irbaħthom kollha?" staqsietni ommi.

"Iva," wiegħeb hija, "u libbsuh faxxa hamra."

Dar fuq hija. "U int x'irbaħt?" staqsieh.

Hija ma għarafx x'jibqa jwiegħeb. Hu ma kien għamel ebda eżami, kien għadu żgħir għall-gara.

"Ma hadt xejn! Kemm int hmar..... ġejt b'idek f'idek..... Kemm għadek lura..... Meta se tiftah mohħok?... Tara," qalilha lil ommi, "x'tifel għandek?"

AHFRULNA

Dan il-ghad, l-ewwel wieħed tas-sena 1977, ġareg tard hafna. Nitolbu l-ill-qarrejja jaħfrulna dan id-dewmien, li kien inevitabbi minħabba fir-riżenza ta' l-Editur, u l-htieġa li jinhatar editur ġdid.

Madankollu, dan id-dewmien nittamaw li jissewwa, billi issa feħsebna noħorġu f'daqqa l-ewwel żewġ numri li jmiss, dawk ta' Gunju u Settembru 1977.

Dawn iż-żewġ numri sejrin

iikunu ta' interess filologiku kbir, billi ser ikun fihom iż-żewġ studji lingwistiċi li l-Professur Ĝużepp Aquilina u Erin Serracino Inglott qraw fti ilu fl-Aula Magna ta' l-Upper Secondary School.

Il-harġa ta' Diċembru se tkun dedikata lil Ĝużepp Muscat Azzopardi bil-kitbiet li l-Prof. Mgr. Dun Karm Sant, Ĝużepp Cardona u Dun Ģwakkin Schembri, kienu qraw meta tfakkarr Ĝużepp Muscat Azzopardi fil-Kon-Kattidral ta' San Ģwann.